

Sygn. akt: XU 751/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała - Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ k.p.c.

sprawy z odwołania wnioskodawcy **P. P.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.**

z dnia 16.10.2019 r. znak: (...)

o jednorazowe odszkodowanie

1. oddała odwołanie;
2. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **P. P.** wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 16.10.2019 r., znak (...), w której organ rentowy odmówił mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 29.10.2018 r., domagając się jej zmiany przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania.

Uzasadniając swoje odwołanie ubezpieczony podniósł, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych zweryfikował dokumentację medyczną w sposób dowolny i pobieżny, wskazał, że nie przeprowadzono rezonansu wobec jego osoby. Wniósł o wnikliwe rozpatrzenie jego dokumentacji medycznej i dokładne przebadanie, by określić stopień uszczerbku na zdrowiu będący skutkiem wypadku przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie **organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.** wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że wnioskodawca był zatrudniony w (...) sp. o.o. we W. jako osoba wykonująca odpłatnie pracę na podstawie skierowania do pracy w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. W dniu 29.10.2018 r. wnioskodawca jechał samochodem służbowym na teren osiedla (...) we W., zajmując miejsce za kierowcą w charakterze pasażera. Na obwodnicy W. doszło do kolizji drogowej z winy innego użytkownika drogi – w tył pojazdu, w którym jechał wnioskodawca, wjechał inny pojazd. Na miejscu wnioskodawca nie zgłaszał żadnego urazu, jednak z każdą godziną odczuwał coraz silniejszy ból, więc wezwano Pogotowie i wnioskodawca został odwieziony do szpitala przy ul. (...). Po badaniach lekarz stwierdził uraz kręgosłupa i założony został osprzęt

na kręgosłup oraz po jakimś czasie gorset szyjny. Zespół wypadkowy (...) sp. o.o. we W. uznał zdarzenie z dnia 29.10.2018 r. za wypadek przy pracy (protokół nr (...) r. z dnia 22.11.2018 r.).

Lekarz Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy. Organ odmówił przyznania wnioskodawcy jednorazowego odszkodowania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. P. urodził się w (...) r.

P. P. w październiku 2018 r. odbywał karę pozbawienia wolności w Zakładzie Karnym nr 2 we W.. Był w tym czasie zatrudniony w (...) sp. o.o. we W. jako osoba wykonująca odpłatnie pracę konserwatora zieleni na podstawie skierowania do pracy w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności.

W dniu 29.10.2018 r. P. P. jechał samochodem służbowym G. z bazy firmy przy ul. (...) na teren osiedla (...) we W., zajmując miejsce za kierowcą w charakterze pasażera. Na obwodnicy W. doszło do kolizji drogowej z winy innego użytkownika drogi – w tył pojazdu, w którym jechał wnioskodawca, wjechał inny pojazd. Na miejscu wnioskodawca nie zgłaszał żadnego urazu, jednak z każdą godziną odczuwał coraz silniejszy ból, więc wezwano Pogotowie i wnioskodawca został odwieziony do szpitala przy ul. (...). Po badaniach lekarz stwierdził uraz kręgosłupa i założony został osprzęt na kręgosłup oraz po jakimś czasie gorset szyjny.

Zespół wypadkowy (...) sp. o.o. we W. uznał zdarzenie z dnia 29.10.2018 r. za wypadek przy pracy (protokół nr (...) r. z dnia 22.11.2018 r.).

Dowód: bezsporne, a nadto protokół nr (...) z dnia 21.01.2019 r.

Lekarz Orzecznik ZUS i Komisja Lekarska ZUS ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy. Organ odmówił przyznania wnioskodawcy jednorazowego odszkodowania.

Dowód: bezsporne, a nadto:

Opinia Komisji Lekarskiej z dnia 10.10.2019 r. – w aktach rentowych

Orzeczenie Lekarza Orzecznika z 20.09.2019 r. – w aktach rentowych

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Odwołanie, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca P. P. wniósł odwołanie wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 16.10.2019 r., znak (...), w której organ rentowy odmówił mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia 29.10.2018 r., domagając się jej zmiany przez przyznanie ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania w całości.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205 ze zm.; dalej u.s.w.ch.), za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1).

Ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku i wypłacaniu jednorazowego odszkodowania, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony interesów ubezpieczonego oraz koniecznością przejrzystości i sprawności postępowania w sprawie o jednorazowe odszkodowanie (art. 11 u.s.w.ch.).

Podstawą do odmowy ubezpieczonemu świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego była w niniejszej sprawie okoliczność ustalenia przez Lekarza Orzecznika ZUS i Komisję Lekarską ZUS, iż wypadek nie skutkował powstaniem u wnioskodawcy stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Okoliczność, iż zdarzenie, jakiemu wnioskodawca uległ w dniu 29.10.2018 r., wypełniało przesłanki wypadku przy pracy, było w niniejszej sprawie bezsporne. Kwestią wymagającą rozstrzygnięcia Sądu była w niniejszej sprawie wysokość doznanego przez wnioskodawcę w wyniku wypadku uszczerbku na zdrowiu.

Na okoliczność ustalenia czy – a jeśli tak – to w jakiej wysokości wnioskodawca doznał trwałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 29.10.2018 r. oraz czy istnieje potrzeba badania wnioskodawcy przez biegłych innych specjalności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy i neurologa, po przebadaniu wnioskodawcy i na podstawie dokumentacji lekarskiej.

Wnioskodawca zarządzeniem z dnia 11.02.2020 r. został zobowiązany do wskazania adresu.

Pismem z 20.02.2020 r. wnioskodawca wskazał, że w dniu 23.02.2020 r. opuszcza Zakład Karny nr 1 i będzie przebywał pod adresem ul (...), (...)-(...) O..

W dniu 28.05.2020 r. wnioskodawca został wezwany na wskazany przez niego adres do stawiennictwa na badanie lekarskie w dniu 8.06.2020 r., celem sporządzenia opinii, pod rygorem pominięcia dowodu z opinii biegłych sądowych.

Przesyłka została odebrana przez dorosłego domownika wnioskodawcy w dniu 25.05.2020 r. (k. 28)

W dniu 15.06.2020 r. wnioskodawca został wezwany na wskazany przez niego adres do stawiennictwa na badanie lekarskie w dniu 20.07.2020 r., celem sporządzenia opinii, pod rygorem pominięcia dowodu z opinii biegłych sądowych.

Przesyłka została odebrana przez dorosłego domownika wnioskodawcy w dniu 17.06.2020 r. (k. 30)

Postanowieniem z dnia 28.07.2020 r. (k. 34) Sąd m.in. pominął dowód z opinii biegłych jako niemożliwy do przeprowadzenia wobec dwukrotnego niestawiennictwa na badaniach wnioskodawcy.

Wobec dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa wnioskodawcy na badaniach, wydanie opinii lekarskiej w przedmiocie istnienia u wnioskodawcy stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu było niemożliwe. Wnioskodawca, pomimo osobistego wskazania adresu do doręczeń, a także dwukrotnego osobistego odebrania przez dorosłego domownika wnioskodawcy wezwania na badania, dwukrotnie nie stawił się na badaniach biegłych sądowych. Wobec charakteru sprawy – konieczności ustalenia, czy na skutek wypadku z dnia 29.10.2018 r.

wnioskodawca doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu – badanie wnioskodawcy było w niniejszej sprawie konieczne.

W ocenie Sądu wobec niestawiennictwa wnioskodawcy na badaniu, zbędne było wyznaczanie terminu rozprawy. Przepis art. 148¹ k.p.c., Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym m.in. wówczas, gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów(...) Sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Jak wskazują komentatorzy, w judykaturze trafnie zauważa się, że przepis art. 148⁽¹⁾ k.p.c. przyznaje sądowi kompetencję do odstąpienia od zasady rozpoznania sprawy w procesie na rozprawie. Redakcja przepisu wskazuje na pewien zakres dyskrecjonalności sądu, jeśli chodzi o ocenę zasadności odstąpienia od tej zasady. Poza uznaniem powództwa kompetencja do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym istnieje wówczas, gdy przeprowadzenie rozprawy w ocenie sądu nie jest konieczne. Brak konieczności rozpoznania sprawy na rozprawie zaistnieje jedynie wówczas, gdy zaniechanie to nie spowoduje naruszenia praw strony do udziału w postępowaniu. Minimalną przesłanką pominięcia rozprawy jest więc zapewnienie stronom możliwości zapoznania się z całokształtem materiału procesowego, w tym ze stanowiskiem strony przeciwnej będącym repliką w stosunku do zarzutów, zwłaszcza jeśli replika ta odnosi się merytorycznie do argumentacji strony (wyrok SA w Szczecinie z 10.01.2018 r., I ACa 899/17, LEX nr 2493625). – tak. M. Manowska (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Art. 1-477(16), wyd. IV. Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie wnioskodawca, pomimo wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, nie został pozbawiony możliwości obrony swoich praw, albowiem był zapoznany z całokształtem materiału dowodowego sprawy, który legł u podstaw rozstrzygnięcia. Wnioskodawca miał nie tylko pełną wiedzę o treści dokumentacji medycznej, dokumentacji powypadkowej oraz treści akt organu rentowego, ale również pełną wiedzę w zakresie stanowiska organu rentowego i podniesionych przez ten organ w procesie zarzutów.

Jednym z podstawowych obowiązków strony postępowania sądowego jest wskazanie aktualnego adresu do doręczeń. Wezwanie wnioskodawcy na badania zostało skierowane prawidłowo, na wskazany przez niego adres, było dwukrotnie odebrane przez dorosłego domownika wnioskodawcy - jego matkę J. P.. Obie przesyłki zostały ponadto doręczone przed wyznaczonymi terminami badania.

Szczególnego podkreślenia wymaga okoliczność, że przesyłki zawierające wezwanie na badania doręczono powodowi za pośrednictwem jego domownika w dniach 25.05.2020 r. i 17.06.2020 r., obie przesyłki zostały zatem doręczone wnioskodawcy na długo przed jego tymczasowym aresztowaniem, które nastąpiło w dniu 16.07.2020 r. (k. 40)

Bierność strony wywołała skutek w postaci pominięcia dowodu z opinii biegłych. Pominięty został również dowód z przesłuchania wnioskodawcy, jako zbędny dla rozstrzygnięcia w sprawie, której rozstrzygnięcie wymagało wiadomości specjalnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił odwołanie wnioskodawcy, uznając, że na skutek niestawiennictwa wnioskodawcy, materiał dowodowy sprawy nie dał podstaw do podważenia opinii Lekarza Orzecznika ZUS i Komisji Lekarskiej ZUS.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd orzekł, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.